

[Lilli Gyldenkilde]

te for meget udenom. Vi så i 1976, at forsikringsselskaberne gik ind og gav ekstra støtte – det, man kalder pr. kulance. Det gjorde man ikke i 1981 i november. Jeg skal ikke stå her og påstå, at det måske var, fordi der var politikere, der var ved at falde over deres egne ben for at fortælle befolkningen, at staten måtte gå ind her. Men givet er det i hvert fald, at selskaberne ikke fulgte den praksis, som de dog havde fulgt i 1976.

Vi er ikke tilhængere af dette forslag – ud fra de betragtninger, jeg allerede har givet udtryk for. Men jeg vil da godt sige, at det er klart, at katastrofen har fået nogle følger, der viser, at der er nogle punkter, der må tages op til gavn for de forsikrede. Ingen kan jo være uberørt af det, der er sket.

Jeg vil godt pege på et par ting, som man passende kunne tage med i de videre drøftelser, som jeg forstod på ministeren man skal have. Da man skulle taksere, havde man 22 forskellige selskaber til at taksere, og derfor blev takseringerne enormt forskellige. Det har bagefter givet nogle problemer for kommunerne. Det har været meget besværligt for dem bagefter på grund af de forskelligartede vurderinger. Det mener vi er en af de ting, man må diskutere og måske tilrettelægge på en anden måde, så vi står bedre rustet.

Noget andet, som jeg vil nævne i denne forbindelse, er nogle henvendelser, vi har fået fra folk, som har fået tilbudt fra forsikringsselskaberne 35 kr. i timen skattefrit til at få repareret for. Vi synes ærlig talt, at det er lidt af en opfordring til måneskinsarbejde. I øvrigt mener jeg også, det er noget af det, der bør kigges på. Det er lidt uforståeligt for de små håndværksmestre, som hovedsagelig lever af småreparationer, og som egentlig også visse steder er forsikret i akkurat det samme selskab, at de må gå og se på, at folk får sådanne tilbud. De kan jo reparere deres ting selv, og så kan de få en lavere betaling for det. Derved mister disse små håndværkere faktisk arbejde. Det synes vi der bør ses på også.

Det sidste, jeg skal sige noget om, er, at man tydeligvis er utilfreds med, at der blev truffet en beslutning herinde om, at sommerhusejere ikke kunne få erstatning. Jeg ved godt, at man ikke ligefrem giver tilladelse til at bygge sommerhuse på pæle ude i vandet, men nogle steder er der noget, der tyder på, at den tankegang i hvert fald ikke er frem-

med. Det kan vel ikke være rimeligt, at man så, når vandet kommer, skal kunne komme og kræve dækning for det. Det punkt er vi i hvert fald uenige i i socialistisk folkeparti.

Men vi vil godt være med til at drøfte nogle af de ting, jeg her har nævnt, i forbindelse med den drøftelse, der nu naturligt må komme i forbindelse med forslaget her. Derfor har det ikke været forgæves.

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg er enig med ministeren i, at det er et meget dårligt gennearbejdet forslag. Det er nok heller ikke fremsat, fordi man seriøst har villet løse problemerne. Jeg tror, man har fremsat forslaget for at skabe noget PR, for at forsøge at redde sig nogle stemmer derovre. Hvis man vil forsøge at bilde folk, der er truet af stormflod, ind, at man hermed har skabt muligheder, så de kan leve trygt, så er man noget naiv.

Dette forslag er lige så elendigt gennearbejdet som regeringens politik på området og regeringens holdning vedrørende naturkatastrofer og stormflodsskader. Regeringen har den holdning, at det kan man stort set få lov til selv at ligge og rode med i Vestjylland, og hvis man vil have noget gjort, så kan man selv få lov til at betale. Man kender ikke noget til solidaritet, når det drejer sig om sikring af Danmarks kyster.

Hvis man konkret vil tage over og besigtige forholdene derovre i Ringkøbing amt, som den daværende minister for offentlige arbejder havde så travlt med under valgkampen, så vil man kunne se, at havet konkret er tæt ved at bryde igennem ved Årgab. Hørvad Grundejerforening ovre i Årgab siger: hvis vi får en storm igen som den, vi havde den 24. november, så smutter Vesterhavet igennem. De skader, der så vil ske, kan ikke dækkes fra en fond på 1 mia kr., ej heller fra en fond på 2 mia kr. Nej, så er det mange, mange milliarder kroner, det drejer sig om. Når først vi får havets angreb på begge sider af sandtangerne, så forsvinder sandtangerne, og så vil f.eks. Hvide Sande – og det samme kan gælde byer oppe i det nordlige ved Nissum Fjord – komme til at ligge på sandøer ude midt i Vesterhavet. Så får man travlt med at bevilge penge, for så er det store skader, der er sket.